

Komunisma DZIRKSTĒLE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un rajona darbaļaužu deputātu padomes orgāns
Redakcija: Rūjienā, Upes ielā Nr 7 Tālrūpi: redaktoram 186, redakcijai 20
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 15 kap.

Nr 123 (1504)

Ceturtdien, 1959. gada 15. oktobrī

10. gads

Rīgas atbrīvošanas 15. gadadiena

Sākas jaunais mācību gads partijas izglītības tīklā. Vairāk kā septiņi simti rajona komunistu un bezpartejišķo atkal atsāk mācības, lai dziļi un vispusīgi apgūtu marksisma-ļeņinisma zinātni.

Ģatavojoties jaunajam mācību gadam, partijas pirmorganizācijas paveikusias lietu darbu. Tas rūpīgi izanalizēja aizvadītā mācību gada pozitīvo pieredzi un trūkumus, pārdomāti izvēlējās mācību formas un propagandistus. Tāpēc arī viss labais, vērtīgais jānostiprina un jāizmanto šim gada. Un te pats galvenais — nemīgi rūpēties par partijas izglītības idejisko saturu. Uzdevums ir tāds, lai visu mācību darbu pakļautu vienam mērķim — labāk un ātrāk realizēt partijas patreizējā periodā izvirzītos komunisma celtniecības uzdevumus. Citiem vārdiem, propaganda vēl ciešāk jāsaista ar dzīvi, ar praksi. Tai jākļūst vēl ledarbigāka.

Aizvadītā mācību gada šajā ziņā paveikamo ievērojamo darbu. PSKP XXI kongresa lēmumu un materiālu studēšana nopietni tuvināja propagandu dzīvei, saimniecības un kultūras celtniecības uzdevumu risināšanai.

Tomēr būtu kļūdaini tiksmīnāties ar paveikto. Atsevišķo pulciņu un semināru idejiskais līmenis varēja būt daudz augstāks. Vēl neizdotajām dogmatiska un burta kalpiņas skomentiem. Būtībā formāli, ekleneciski notika PSKP XXI kongresa materiālu apgūšana kolhoza „Uzvara”, kas deva mazu labumu klausītājiem. No šiem trūkumiem mums jāatbrīvojas šogad.

Partijas pirmorganizāciju neatliekamais uzdevums ir panākt propagandas idejiskā līmeņa jaunu paaugļumu. Politiskās izglītības galvenajam saturam šajā mācību gadā jābūt dziļai marksisma-ļeņinisma klasiku darbu, PSKP vēstures, partijas XXI kongresa teorētisko problēmu un praktisko uzdevumu studēšanai.

Šogad lielākais vaļrums semināru un pulciņu klausītāju izteikusi vēlēšanas mācīties PSKP vēsturi. Un tas arī saprotami, jo pirmām kārtām katram komunistam labi jāzina Komunistiskās partijas vēsture. Nevar būt īsts marksists-ļeņinietis, nezinot Komunistiskās partijas dibināšanas, attīstības un cīņas vēsturi. Pie tam partijas vēsture dod iespēju apgūt marksisma-ļeņinisma teoriju un praksi nesaraufamā vienotībā.

Te semināru un pulciņu klausītājiem liels palīgs būs nesen iznākusi Padomju Savienības Komunistiskās partijas vēstures mācību grāmata. Tajā dots partijas vēstures principiālo jautājumu jauns traktējums un pirmoreiz sistematiski opgalmsnots vairāk nekā divdesmit gadu Komunistiskās partijas darbības periods, kas bagāts ar lieliem un svarīgiem notikumiem. Tāpēc arī tajos pulciņos, kas jau vairākkārt partijas vēsturi mācījūšies, šogad ieteikts mācības tur-

pināt tieši ar šī pēdējā perioda apgūšanu.

Mācīties partijas vēsturi, noteikti jāizmanto mūsu republikas partijas organizācijas vēsture, kā arī vietējie rajona revolucionārās kustības materiāli. Tas nenoliedzami paaugstinās klausītāju interesi un aktivitāti nodarbības, palīdzēs dziļāk izprast PSKP vēstures, teorijas un taktikas vispārējos jautājumus. Bet tajā pašā laikā nedrīkst ar to pārmerīgi aizrautes, tas ir, lai Latvijas Komunistiskās partijas vēsture netiktu mācīta atrauti no PSKP vēstures, no mūsu zemes proletāriskās revolucionārās kustības vēstures kopumā. Jāsaprot, ka mūsu Latvijas Kompartijas vēsture ir tikai varonīgās Padomju Savienības Komunistiskās partijas vēstures sastāvdaļa.

Propagandistam, mācot PSKP vēsturi, sevišķa uzmanība jāvelti sociālistiskā internacionālisma vērtīgajai bagātīgajai materiālai izmantošanai. Jāpārāda lielās krievu tautas loma un nozīme revolucionārā kustībā.

Ievērojama daļa komunistu un bezpartejišķo apgūš ekonomiskās zināšanas. Un tam patreizējos apstākļos ir ļoti svarīga nozīme, it sevišķi laukos. Pie tam ar katru gadu aug lauksaimniecības darbinieku interese pēc konkrētās ekonomikas zināšanām. Partijas pirmorganizācijām jāatbalsta šī liela, augošā interese. Jācenšas šajos pulciņos vēl lelsatīti brigadierus, fermu pārzīņus, mehanizatorus, kolhoza valdes locekļus un citus, kur tas nav izdarīts. Rūpīgi jāseko, lai mācības tur notiktu vajadzīgā idejiskā un teorētiskā līmenī.

Ar katru gadu mūsu rajona palielinās to komunistu skaits, kas marksistiski-ļeņiniski teoriju mācās patstāvīgi. Tā ir pilnīgi dabīga parādība, jo politisko zināšanu apgūšana patstāvīgi ir marksisma-ļeņinisma apgūšanas galvenā forma. Taču pieredze rāda, ka arī šeit pēc iespējas vairāk jāienes organizētības. Liela loma te plekriņtādam formām kā teorētisko jautājumu kolektīva apspriešana, kas apgūti, patstāvīgi mācīties. Un tas ir: semināru nodarbības, teorētiskās pārrunas un konferences, grupveida konsultācijas utt. To arī šogad darīs partijas rajona komitejas politiskās izglītības kabinetes. Bet lielu palīdzību šī darba organizēšanā vajadzēs sniegt partijas pirmorganizācijām.

Mācības sekmīgi norisināsies tikai tajos pulciņos un semināros, kur partijas organizāciju uzmanības centrā būs politiskās izglītības jautājumi. Bet pagājušā gada pieredze rāda, ka vairākas vietās klausītāji nodarbībām iepriekš nemaz negatavojās, mācību vielu nekonspektēja. Tā ir nepareiza prakse, no kuras jāatbrīvojas.

Mums ir visas iespējas organizēt partijas izglītību atbilstoši komunisma celtniecības izvirzīto uzdevumu līmenim.

13. oktobrī pagāja 15 gadi, kopš mūsu republikas galvaspilsēta atbrīvota no vācu fašistiskajiem iebrucējiem. Šī diena visai latviešu tautai ir gaiši, liksmi svētki. 13. oktobris kā izcila diena uz visiem laikiem iegūjis Padomju Latvijas vārdu. Šai dienai uzvarām vainagotā Padomju Armija deva izcīņošu triecienu ienaidniekam, salauza tā nīkno pretošanās un atnesa Rīgas darbaļaudim un visai latviešu tautai brīvību un mieru.

Vācu fašistiskie laupītāji bija cirtuši smagas brūces Padomju Latvijas galvaspilsētai. Tie izlaupija pilsētas vērtības, izpostīja rūpnīcas un fabrikas, elektrostacijas, jūras ostu, dzelzceļa meglu, komunālos uzņēmumus, skolas, pilsētas transportu un sekuru līnijas, uzspīdzināja krammalas un tiltus, nodežzināja simtiem dzīvotāju namu. Bija vajadzīgas simtiem tūkstošu cilvēku tīnāns, kas pūles un milzīgi līdzekļi, lai atjaunotu sagrauto un izpostīto pilsētu. Ar visu lielās Padomju Savienības brālīgo tautu palīdzību to izdevās paveikt īsā laikā.

Tūlīt pēc fašistisko okupantu padzišanas no Rīgas darbaļaudis sāka atjaunot izpostītās rūpnīcas un fabrikas, kā arī celt jaunus uzņēmumus. Rīdzinieki tagad pamatoti lepojas ar tādam modernām rūpnīcām kā elektrosmašīnu, dīzeļu, elektropulcē, autoelektrosparātu, hidrometeoroloģisko aparātu un citas rūpnīcas, kas uzceltas pēckara gados. Līdz nepazīšanai pārvērtušies vecie rūpnīcības uzņēmumi—VEF, Rīgas vagonu rūpnīca, Flores ministrijas kuģu remonta rūpnīca, turbomehāniskā rūpnīca, pārtikas un tekstilrūpniecības uzņēmumi. Tie visi kapitālā rekonstruēti, paplašināti un apgādāti ar modernu tehniku.

Rīga patreiz ir viens no lielākajiem rūpniecības centriem Padomju Savienībā. Rīgas uzņēmumi ražo modernus elektrovienības, elektrotromēšanas un motorus, dažādus komplikētus aparātus, automātiskas telefona centrāles, dīzeļus, augstvērtīgas mēbeles, audumus un citas preces. Rīgas uzņēmumu produkcijai ir laba slava ne vien mūsu zemē, bet arī tālu aiz tās robežiem, mūsu izstrādājumi atzīmēti ar godalgām starptautiskās izstādēs. Rīgas ekonomika ir cieši saistīta ar visas Padomju Savienības vareno sociālistisko ekonomiku.

Salīdzinot ar 1940. gadu, Rīgas rūpnieciskās ražošanas kopapjoms palielinājies apmēram astesņas reizes, bet atsevišķās nozarēs — piemēram, metālapstrādāšanas un radiotehniskās rūpniecības nozarēs — desmit, divdesmit un pat četrdesmit reizi. Kravu pārvadāšana pa ūdens un dzelzceļa maģistrāļiem palielinājusies vairākkārt. Rīgas jūras osta apgādāta ar mehānismiem kuģu ātrai lekrausšanai un izkrausšanai.

Septiņpadesmitā gadsimta rūpnieciskās ražošanas apjoms Rīgā pieaugs apmēram par 70 procentiem, ievērojami palielināsies kravu apgrozība jūras ostā un dzelzceļa meglē. Tik straujus rūpniecības un transporta attīstības tempus nepazīst neviena Rietumeiropas pilsēta. Tas viss spītīgi apstiprina sociālistiskā ražošanas veida pārākumu, parāda Rīgas strādnieku un inženiertehnisko darbinieku neatlaidīgo radošo darbu.

Sacenzdamies ar Tallinas, Minskas un Tbilisi darbaļaudīm, mūsu rūpniecību un fabriku kolektīvi sagaidīja Rīgas atbrīvošanas 15. gada dienu ar valsts deviņu mēnešu plāna sekmīgu izpildi, dodot virsplāna produkciju

par vairāk nekā 350 miljoniem rubļu. Par komunistiskā darba brigāžu un trieciennieku goda nosaukuma iegūšanu sacēnsas vairāk nekā 900 kolektīvu. Pilsētas darbaļaudis pašizlīdzīgi cīnās par PSKP CK jūnija plēnuma lēmumu realizēšanu, par šā gada plāna pirms-termiņa izpildi.

Pēckara gados daudz līdzekļu ieguldīts dzīvokļu celtniecībā. Laikā no 1946. līdz 1957. gadam Rīgā atjaunoti un no jauna uzcelti vairāk nekā 500 tūkstoši kvadrātmētru apdzīvojamās platības jeb apmēram 15.000 dzīvokļu. Tas nav maz. Taču sakarā ar rūpniecības un transporta straujo attīstību ievērojami pieaudzis pilsētas iedzīvotāju skaits. Tāpēc dzīvokļu celtniecība pilsētā vēl joprojām atpallek no nemiņīgi augošajām vajadzībām. Komunistiskā partija un Padomju valdība vēli daudz pūļu, lai tuvākajos gados pilnīgi likvidētu dzīvokļu trūkumu. Sākot ar šo gadu, pilsētā ik gadus cels jaunās dzīvojamās mājas ar vairāk nekā 100 tūkstoš kvadrātmētru lielu apdzīvojamo platību.

Liels darbs paveikts pilsētas labiekārtošanā. Atjaunota Daugavas granīta kramtala, uzcelti jauni tilti. Rīgas nomaju neapdzīvotajās vietās izauguši jauni dzīvotāmie kvartāli, strādnieku ciemati, ierīkoti skvēri un dārzi. Īsā laikā atjaunots normāls darbs visās komunālās saimniecības nozarēs. Salīdzinot ar 1940. gadu, gandrīz divas reizes palielinājusies gāzes piegāde, uzlabojusies ūdens piegāde. Taču pašreizējais komunālo pakalpojumu līmenis visā pilnībā neapmierina nemiņīgi augošās iedzīvotāju prasības. Tāpēc tiek rekonstruēti ūdensvada tīkls, 1960. gadā pabeigti trešā ūdensvada būvi. Pilsētā izbūvē

(Turpinājums 3. lappusē)

Iedegušās jaunas Iljiča spuldzes

Kvēpošās petrolejas lampas, ko vēl aizvakar iedezda kolhoza „Cīņa” laudis savos dzīvokļos, kad tumsa ieguļa laukos, tagad noliktas pavisam nomaļus, jo vairāk nekā 40 kolhozieku sētas vakar iedegās elektriskā gaisma. Daudzu kolhozieku dzīvokļos ieskanējūšies arī jaunie radioaparāti, ko iegādājušies kolhozieki Šuškovs, Balcers, Saulītis, Kīkulis un daudzi citi.

Pa kolhoza „Cīņa” abām brigādēm tālu aizvijas elektrisko vadu tīkls, dodot strāvu arī lopu novietnēm, noliktavām, kaltēm un daudzām citām sabiedriskajām ēkām.

A. Birze

Izrauga laukus kukurūzas sējai

Par to, ka kukurūza padodas mūsu klimatiskajos apstākļos it labi, pārliecinājusies arī kolhoza „Vienība” laudis. Šogad posminieku Harija Šulcemberga un Jāņa Koļcova pārzīņā bijušajos laukos kukurūza izauga tāda, ka sniedzās pāri savu kopēju augumiem, dodama ražu vairāk par 500 cent no hektāra.

Lai palielinātu šīs vērtīgās lopbarības kultūras audzē-

šanu, šajās dienās arteja priekšsēdētājs b. Bērziņš un agronome b. Bebre kopā ar kolhoziekiem izskatīja laukos, kur nākošajā gadā to audzēs. Pārsvārā izraudzītas tādas platības, kur šajā rudenī novākti kartupeļi un lopbarības saknes.

Pavisam kolhozā nākošajā gadā paredzēts audzēt šo vērtīgo lopbarības kultūru par 5 hektāriem vairāk nekā šogad un panākt, lai it visos

laukos caurmēra raža būtu ne mazāka kā tā bija šogad jau pieminēto kukurūzas audzētāju tīrmos. To arī kolhoza „Vienība” laudis panāks, jo viņi guvuši pieredzi šai kultūrai paredzēto lauku apstrādāšanā, sējumu kopšanā un rušināšanā.

Kukurūzas sējai paredzēto lauku izraudzīšana notiek arī citos mūsu rajona kolhozos.

A. Ponnis

Lai dzīvo marksisms-ļeņinisms — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas uzvarošais karogs, visu zemju darbaļaužu varenais idejiskais ierocis!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 42. gadadienā)

Palīgs propagandistam un agitatoram

Skaitļi un fakti

Septiņģadu plāns paredz, ka piena kopproduktāļai mūsu republikā 1965. gadā jābūt ne mazākai par 2 miljoniem centneru, tas ir, salīdzinājuma ar 1958. gadu jāpieaug 1,7 reizes. Tas nozīmē, ka uz katrām 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes ražos 715 centneru piena salīdzinājumā ar 478 centneriem 1958. gadā.

Gaļas ražošana republikā jāpalielina 1,8 reizes, un tā uz katrām 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes sasniegs aptuveni 68 centnerus kautsvārā salīdzinājumā ar 44 centneriem 1958. gadā.

PSKP CK decembra plēnuma un partijas 21. kongresa lēmuma apspriešanas gaitā republikas lauksaimniecības darbaļaudis uzņemas sociālistiskās saistības — izpildīt septiņģades plāna uzdevumu piena un gaļas ražošanā 4—5 gados un septiņģades beigās dot uz katrām 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 500 centneru piena un 100 centneru gaļas kautsvāra.

Visu kategoriju saimniecības septiņģades beigās būs ne mazāk par 24 govīm uz katrām 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, bet sabiedriskajā sektorā — ne mazāk par 20—25. Vidējais piena izslaukums no katras govys kolhozos pieaugs līdz 3000 kg gadā, bet padomju saimniecībās — līdz 3400 kg gadā.

Lai paplašinātu un uzlabotu lopbarības bāzi, līdz 1965. gadam palielinās sējumu kopplatību republikā par 200 tūkstošiem hektāru, tajā skaitā lopbarības kultūru sējums par 100 tūkstošiem ha.

Graudaugu ražu republikā plānots pacelt līdz 15 centneriem no hektāra, kartupeļu — līdz 140, cukurbietu — līdz 200 centneriem no ha.

Septiņu gadu laikā tiks pabeigti meliorācijas darbu pamatkompleksi — paredzēti nosusināt 640 tūkstoš hektāru zemes salīdzinājumā ar 470 tūkstošiem hektāru, kas nosusināti no 1952. gada līdz 1958. gadam.

1965. gadā kolhozi un padomju saimniecības sapēms vairāk nekā 300 miljonus kilovatstundu elektriskās enerģijas salīdzinājumā ar 57 miljoniem kilovatstundu 1958. gadā; tas dos iespēju elektrificēt visas padomju saimniecības un visus kolhozus.

Viens iepirkums 1965. gadā salīdzinājumā ar 1958. gadu palielināsies 1,8 reizes, gaļas — 1,6 reizes, olu — 2,1 reizi, kartupeļu 2,2 reizes un dārzeņu 2,1 reizi.

Latvijā uz katru iedzīvotāju 1965. gadā ražos ne mazāk par 450 kg graudu, 1150 kg kartupeļu, 163 kg dārzeņu, 910 kg piena, aptuveni 90 kg gaļas un 148 olas. Tas ir leņģerojami vairāk nekā barojošākajā Latvijā visaugstākās konjunktūras gados.

Kā es organizēšu pirmo nodarbību

Ikviena politiskā pulciņa sekmīgā darbā svarīga nozīme ir tam, kā propagandists ieinteresē klausītājus apgūt marksisma-ļeņinisma teoriju. Tas jā dara jau ar pirmo nodarbību.

Šogad kopsaimniecības „Straume“ Padomju Savienības Komunistiskās partijas vēstures studēšanas pulciņa dalībnieki sāks nodarbības, apskatot notikumus, kas mūsu Padomju Dzimtenē risinājās 1937. gadā, un Komunistiskās partijas cīņu šajā periodā, lai ātrāk paveiktu sociālisma uzcelšanu un uzsāktu pakāpenisku pāreju ceļu no sociālisma uz komunismu, kā arī veiktos pasākumus cīņā par mieru.

Iztirzājot notikumus 1937. gadā, klausītājiem pastāstīšu, ka arī tagad, 1959. gadā, kad Padomju Savienība iegājusi jaunā savas attīstības pakāpē — izvērstas komunisma celtniecības posmā, padomju tautā Komunistiskās partijas vadībā cīnās par Padomju valsts galvenā eko-

nomiskā uzdevuma veikšanu, panāk un pārspēt ASV produkcijas ražošanā un vienu iedzīvotāju, saglabāt un nostiprināt mieru.

Par mūsu panākumiem mierīgā ekonomiskajā sacensībā ar kapitalismu un priekšrocībām, par sociālistiskās iekārtas attīstības straujaļiem tempiem liecina tas, ka ja 1937. gada ekonomiskajā ziņā mums priekšā bija vairākas kapitalistiskās zemes, tad šodien mums jāpanāk tikai ASV. Ja 1937. gadā Padomju valsts bija vienīgā sociālistiskā valsts, tad tagad sociālisms kļuvis par pasaules sistēmu. Arī miera cīņtāju spēki tagad tā izauguši, ka tautām ir reālas iespējas pasargāt cilvēci no jaunām pasaules kara briesmām.

Visas pasaules darbaļaudis priecājas par mūsu zinātnes un tehnikas milzīgajiem sasniegumiem, par mūsu mākslīgajiem Zemes pavadoņiem, kosmiskajām rakētēm, kas sekmīgi lido uz

Mēnesi, un daudziem citiem panākumiem.

Svarīgs notikums visas cilvēces dzīvē bija biedra Hruščova vizīte ASV, Padomju Valdības priekšlikumi pilnīgas atbrūpošanās ziņā un daudzi citi notikumi. Par to nozīmi arī pastāstīšu klausītājiem jau pirmajā nodarbībā, parādīt, ka ikviena pulciņa dalībnieka uzdevums — labāk veikt savus pienākumus, gūt labākus panākumus ikvienā kolhoza ražošanas nozarē, tādējādi sekmēt miera saglabāšanu un nostiprināšanu un ātrāku komunisma uzcelšanu mūsu zemē.

Nodarbību nobeigumā pakaļvēsimies pie kolhoza „Straume“ sasniegumiem ekonomikā, iepazīsimies ar jauno PSKP vēstures mācības grāmatu un nodarbību programmu.

Domāju, ka klausītāji šajā mācību gadā vēl aktīvāk un ar lielāku interesi piedalīsies nodarbībās.

P. Beķeris, propagandists

Skaitļi un fakti

Rajona kolhozu piena bruto leguve 1955. gadā bija 6399 tonnas, 1959. gadā plānots iegūt 12.600 t vai par 95 procentiem vairāk nekā 1955. gadā.

Ši gada deviņos mēnešos jau ražotas 10.374 tonnas piena, bet 1965. gadā plānots izslaukt 21.868 tonnas vai, salīdzinot ar 1955. gadu, tas būs par 3,4 reizes vairāk.

Pārēķinot uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes legūto piena produkciju, redzam, ka 1955. gadā ražoja 151 centneru, 1959. gadā ražos apmēram 300 centneru, bet 1965. gadā — 523 centnerus piena.

Ja 1955. gadā no govys izslauca 1251 kg piena, tad 1965. gadā jāizslauc vismaz 3140 kg.

1955. gadā kolhozi realizēja pavisam 873 tonnas visa veida gaļas, 1959. gada deviņos mēnešos realizēti 788 tonnas (pēc pieņemtiem sociālistiskās sacensības saistībām jārealizē 1658 tonnas), bet 1965. gadā — 2655 tonnas vai par trim reizes vairāk kā 1955. gadā.

Uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 1955. gadā realizēja 15,4 centnerus, 1965. gadā — 68 centnerus.

1955. gadā kūgāju leguva 259 tonnas, 1958. gadā — 615 tonnas, 1959. gada deviņos mēnešos — 376 tonnas (jāiegūst pēc sociālistiskās sacensības saistībām 801 tonna), bet 1965. gadā plānots legūt 1432 tonnas vai 5,5 reizes vairāk kā 1955. gadā.

1955. gadā leguva 627 tūkstoš oļu, 1958. gadā — 987 tūkstoš oļu, 1959. gada deviņos mēnešos — 1190 tūkstoš oļu, bet 1965. gadā legūs 2118 tūkstoš oļu.

1955. gadā leguva 53 centnerus vilnas, 1958. gadā — 63 centnerus, bet 1959. gada deviņos mēnešos — 67 centnerus vilnas.

Ja 1955. gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes bija 20 liellopi un 11 slaucamās govys, 1958. gadā — 21,7 liellopi un 12 slaucamās govys, tad 1965. gadā plānoti 28 liellopi un 16,7 slaucamās govys.

Noorganizēta agitatoru skola

Izšķiroša nozīme cīņā par dzižās septiņģades ātrāku veikšanu ir mūsu politiskajam izskaidrošanas darbam. Viena no šā darba formām ir agitatoru pārruna. Lai tā būtu interesanta un pārliecinoša, agitatoram pašam diendienā jāpaaugstina savs politisko zināšanu līmeni.

Bieži jautā: „Kā novērtēt agitatoru darbu?“ Skaidrs, ka to nevar un nedrīkst novērtēt pēc agitatoru pārrunu un citu pasākumu skaita. Agitatoru darbu raksturo tas, kā attiecīgais kolhozs, brigāde, lopkopības ferma vai uzņēmums izpildījis ražošanas uzdevumus, kā audzis masu komunistiskais apziņģums.

Bet, lai agitatoru darbs sekmīgi tiktu galā ar saviem uzdevumiem, partijas pirmorganizācijām nemitīgi jā rūpējas par agitatoru mācīšanu un audzināšanu.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja uzdevusi regulāri informēt agitatorus par svarīgākajiem mūsu zemes iekšējiem un starptautiskajiem jautājumiem un ražošanas plānu izpildes gaitu.

Viena no agitatoru mācīšanas formām ir agitatoru skola. Tās uzdevums ir dziļi apgūt vispārpolitiskus jautājumus, Partijas un Valdības lēmumus, ražošanas un ekonomikas jautājumus, morāles un ētikas principus, kā arī agitācijas masu darba metodiku.

Agitatoru skolas darbs jāvirza uz to, lai agitatoriem

paplašinātu politisko zināšanu un kultūras līmeni, papildinātu zināšanas konkrētā ekonomikā un ražošanas tehnoloģijā, dotu nepieciešamās lemaņas agitācijas darbā.

Vadoties no šiem uzdevumiem, tiek sastādīti mācību plāni un organizētas mācības.

Agitatoru skolu klausītājus organizē un apstiprina partijas pirmorganizācijas.

Šajā mācību gadā šādu agitatoru skolu nolēma kopīgi organizēt Naukšēnos kolhozu „Dzirkstele“, „Rūja“, „Liesma“ un dažas citas partijas pirmorganizācijas. Tajās mācīsies agitatori no minētajiem un citiem kolhoziem, kā arī no Naukšēnu uzņēmumiem un iestādēm.

Mācīsies arī skolotāji

Lai celtu savu idejisko politisko līmeni, vairāku rajona skolu skolotāji politikos pulciņos siki apskatīs komunistiskās audzināšanas darba jautājumus. Šos tematus iztirzās Rūjienas vidusskolas, Ķopu, Jeru un Rūjas septiņģadīgo skolu skolotāji, Mazsalacas un Naukšēnu vidusskolu, Mazsalacas un Rūjienas septiņģadīgo un pārējo skolu skolotāji studēs PSKP vēsturi, organizējot nodarbības par tematiem, sākot ar Lielo Tēvijās kara periodu.

Ā. Cimbuļe,

rajona tautas izglītības nodaļas vadītāja

Jau sastādīts skolas mācību plāns. Tajā paredzētas lekcijas par starptautisko stāvokli, par lopkopības attīstības, stabilitātes, lopbarības bāzes izveidošanas un citiem jautājumiem, par darba organizācijas uzlabošanu, garantētās samaksas naudā ieviešanu, sociālistiskās sacensības organizēšanu kolhozos.

Nodarbības skolā paredzētas vienu dienu mēnesī. Katrā no tām plaši tiks apskatīti agitatora praktiskā darba jautājumi, kā, piemēram, „Kā agitatoram organizēt un veikt savu darbu?“, „Agitators — prasmīgs ikdienas darba organizētājs kolhozā“, „Kolhoza sienas avīze — kolektīva audzinātāja“ un citi jautājumi.

Kā es gatavojos nodarbībām

Padomju Savienības Komunistiskās partijas vēstures studēšanas pulciņa nodarbības kolhozā „Jaunais arājs“ vadu trešo gadu. Gatavojoties nodarbībām, rūpīgi iepazīšos ar attiecīgajiem Ļeņina darbiem, pēc tam sastādīju plānu un konspektu uz mācīmo vielu. Centos piedalīties rajona politiskās izglītības kabinetā organizētajos propagandistu semināros, kas man atviegloja gatavošanos nodarbībām pulciņā.

Nodarbības pulciņā mums ir trīs reizes mēnesī. Nodarbību sākumā pārrunu kārtībā pārbaudīju, kā klausītāji

izpratnē un apguvēši iepriekšējā nodarbībā mācīto vielu. Teorētiskos jautājumus saistīju ar piemēriem no kolhoza dzīves un daiļliteratūras.

Kā trūkums darbā jāatzīmē, ka daļa klausītāju neregulāri apmeklē nodarbības. Tāpat bija klausītāji, kas nevisi aktīvi piedalījās pārrunās, baidīdamies savas domas izteikt vārdos.

Jaunajā mācību gadā šos trūkumus centīsimies novērst.

J. Bērztists, propagandists

Kolhozieki un kolhoznieces, lauku mehanizatori!

Labāk izmantojiet progresīvo tehniku, plašāk ieviesiet zemkopībā un lopkopībā darbietilpīgo procesu komplekso mehanizāciju!

(No PSKP CK Aicinājumiem)

Triju rajonu SOCIAĻISTISKĀ SACENSĪBA

1959. gada 9 mēnešu rezultāti

	ABJA	VALKA	RŪJIENA
1. Iegūts piens uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes (cmt)	214,2	312,6	250,8
2. Sociālistiskās sacensības saistību izpilde (procentos)	81,2	77,9	82,5
3. Izslaukts piens vidēji no barības govys (kg)	2148	2291	1980
4. Iegūta gaļa dzīvsvārā no realizētiem mājlopiem uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes (cmt)	24,5	28,2	22,1
5. Sociālistiskās sacensības saistību izpilde (procentos)	52,9	49,1	53,6
6. Iegūta cūkgaļa no realizētiem cūkām uz 100 ha aramzemes (cmt)	33	28,2	20,5
7. Sociālistiskās sacensības saistību izpilde (procentos)	nav ziņu	45,6	50,5
8. Iegūtas olas uz 100 ha graudaugu sējumu (tūkstoš gabalos)	16	18,2	20,4
9. Sociālistiskās sacensības saistību izpilde (procentos)	nav ziņu	nav ziņu	107,3
10. Iegūtas olas vidēji no katras vistas (gabalos)	108	107	107,3
11. Iegūta vilna uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes (kg)	4	14	15,9
12. Iegūta vilna vidēji no katras aitas (kg)	2,3	2,7	3,6
13. Vidējais cūku dzīvsvāra pieaugums diennaktī (gramos)	nav ziņu	399	469

Pārskats

par sociālistiskās sacensības saistību izpildi rajona kolhozos (procentos) uz 1959. g. 1. oktobrī

Iepriekšējā vieta	Kolhoza nosaukums	Piena ražošanā	Galvas ražošanā	Cūkgaļas ražošanā	Vilnas ražošanā	Olu ražošanā
1.	Skapaiskalns	94	46	19,5	77,8	103,9
2.	Salaca	89,5	41,7	22,7	101,6	81,1
3.	Im. Sudmaļa	88,8	55	39	103,8	88,8
4.	Jaunā druva	87,1	47,1	49,8	78	89,8
5.	Dzirkstele	86,8	59	44	104,4	75,6
6.	Pionieris	86,7	61,7	55,7	71,2	89,9
7.	Kaļņina	86,4	53	47	108,7	99,7
8.	Leņina ceļš	85,3	73,1	78	135,4	192,6
9.	Seda	84,4	65	53,6	73,8	103,9
10.	Straume	84,1	53,2	41,5	105,4	101,3
11.	Ziemeļi	83,3	56,3	41,2	123,2	86,5
12.	Stars	82	51	34	42,6	92,1
13.	Sarkanā zvaigzne	80,6	35,2	38,1	104,8	120,5
14.	Jaunais ceļš	78,5	30,3	31,8	66,1	127,5
15.	Imanta	77,7	69,3	64,5	97,6	87,6
16.	Brīvā druva	77,4	53,4	26,6	86	98,9
17.	Liesma	76,9	54,5	63,2	80,7	82
18.	Auseklis	74,8	55,3	56,7	103	108,7
19.	Vienība	74,6	73,4	66,4	110	130,1
20.	Rosme	73,7	45	48	103,9	108,7
21.	Rūja	73	87	95	87,4	117,7
22.	Zvaigzne	71,7	68,5	34,8	22,1	103
23.	Ciņa	71,5	52	46	123,9	80,4
24.	Kirova	71,3	37	28	106	75,1
25.	Jaunais arājs	69,2	47,5	54,7	75	89,8
26.	Spars	66,2	40,5	41,2	111,3	96,6
27.	Uzvara	65,9	58	58	110,5	101,8
	Kolhozos	82,4	49,8	47,1	90,9	104,5
	Austrumu pad. saimn. Rajonā	83,2	82,2	84,3	—	109,4
		82,5	53,6	50,5	90,9	107,3

Rosīgs mūzikas pulciņš

Attēlā: skolotāja b. Lāse vēro, kā pulciņa dalībnieks pionieris Uldis Andrejsons atskaņo vingrinājumu.
A. Poņa teksts un foto

Blakus citiem mācību priekšmetu pulciņiem rosīgu darbu Rūjienas septiņgadīgajā skolā izvērsis mūzikas pulciņš, ko vada skolotāja b. Lāse. Tajā ik gadus klavieru spēlē iemaņas apgūst pāri par 20 audzēkņiem. Šogad te mācās skolēni Dzintra Vintēna, Viija Viksne, Videga Buka, Imants Ozers, Andrejs Galzons un daudzi citi. Jau notikušajos skolas sarīkojumos viņi snieguši savus priekšnesumus — atskaņojuši vairākus skaņdarbus.

Uz kārtējām nodarbībām audzēkņi ierodas divas reizes nedēļā, un arvien skolotāja b. Lāse uzmanīgi vēro, kā audzēkņi apgūvuši vingrinājumus. Pavasarī paredzēts arī eksāmens klavieru spēles iemaņu novērtēšanai.

Ierosinājumi iedzīvotāju sadzīves pakalpojumu uzlabošanā

Tas sekmētu kultūras darba uzlabošanu laukos

Kolhozā „Jaunais arājs” līdz šim par gaidāmajam kinoizrādēm var uzzināt tikai no vienas vienīgas afišas, ko izliek valdes telpās. Domāju, ka nepieciešami būtu kolhoza centrā novietoti vitrīni, kur izlikt kino afišas, lai tās neatrastos vis telpās, bet gan lai tās varētu redzēt jebkurš garāmgājējs. Šādas vitrīnas izgatavošana neizmaksātu kolhozam dārgi, pie tam tajā varētu izlikt arī pārējo sarīkojumu (pašdarbības koncertu, viesizrāžu) afišas.

Bez tam pašiem kinomehāniķiem vajadzētu izlikt mazākas (kaut arī ar roku zīmētas) afišas brigāžu centros, lai par gaidāmo kinoizrādi uzzinātu plašākas iedzīvotāju masas.

Apšveicama būtu īsa skatītāju iepazīstināšana ar filmas saturu pirms seansa, kā tas dažreiz tika mēģināts

darīt, jo ne visi, sevišķi gados vecākie kinoapmeklētāji, pagūst izlasīt kadru uzrakstus. Tam varētu izmantot „kinoapmeklētāju bibliotēkas” brošūriņas, kas droši vien gan ir katram kinomehāniķim, taču nav pagaidām pieejamas katram kinoapmeklētājam.

Jāpievēršas vēl vienam jautājumam — kinoteātras saglabāšanai. Tagad elektromotors kolhozā „Jaunais arājs” dienām ilgi stāv brīvā dabā lietū un vējā, tādēļ dažkārt tas samirkst un traucē savlaicīgu seansa sākumu un izrādes gaitu. Kolhozom neatliekami jādomā par ugunsdrošas nojumes uzcelšanu motoram, kā arī jāizbūvē kamera, kas atbilst ugunsdrošības noteikumiem, pārējai kinoteārtai.

Un beidzot — kolhoza valdei jāizrāda lielāka pretimnākšana kinomehāniķiem,

tie jānodrošina ar piemērotām naktsmītnēm. Pagaidām šādu naktsmītnu kolhozā nav.

Visi šie ierosinājumi, protams, kalpos kultūras darba sekmēšanai laukos. Tāpēc par to atrisināšanu būtu jādomā nekavējoties.

A. Mežmala

Vīru kora koncerts

Sestdien, 17. oktobrī, Rūjienas kultūras namā viesies Rīgas Radio rūpnīcas vīru koris, kas savu darbību sācis 1952. gadā un šai laikā sniedzis lielāku skaītu koncertu dažādos Latvijas novados un Igaunijas PSR. Šis kolektīvs ir arī vīru kora salidojumu Smiltēnē un Dobelē dalībnieks.

Radio rūpnīcas vīru kora koncertu kuplīnās arī Akadēmiskā Operas un baleta teātra soliste Veronika Pilāne.

Rīgas atbrīvošanas 15. gadadiena

(Turpinājums no 1. lappuses)
siltumtrasi, kurai jau pieslēgti daudzi dzīvojamie nami, skolas un bērnu iestādes. Septiņgadu plānā paredzēta lielā gāzesvada Dašava—Minska—Viļņa—Rīga izbūve. Jau 1962. gadā Rīga sāks saņemt lētu dabisko gāzi.

Ievērojami paplašinājies pilsētas transports. 1947. gadā Rīgas ielās parādījās pirmais trolejbuss, bet tagad rīdzinieku apkalpo 90 trolejbusi, kas kursē pa septiņām līnijām. Desmitiem elektrovilcienu katru dienu uztur satiksmi starp Rīgu, Ķemeriem, Ogrī un Saulkrastiem. Septiņgadu plānā paredzēta pilsētas transporta tīkla paplašināšana. Republikas galvaspilsētā izvērsti plaši labiekārtošanas darbi. Rīga kļūst aizvien skaistāka.

Rīga ir ne vien liels rūpniecības centrs. Milzīgas pārmaiņas notikušas arī pilsētas kultūras dzīvē. Pēckara

gados Rīgā nodibināta Latvijas vēsturē pirmā Zinātnu akadēmija. Mūsu galvaspilsēta ir bagāta ar kultūras un izglītības iestādēm. Rīgā darbojas septiņi teātri, katru gadu palielinās kinoteātru, klubu un bibliotēku skaits. Pēckara gados pilsētā uzceltas 11 jaunas skolas, un septiņgadē paredzēts uzcelt vēl 12.

Nemitīgi aug arī rīdzinieku materiālās labklājības līmenis. Rīgas strādnieki ir kalpotāji jau sen aizmirsuši bezdarba rēgu. Ar katru gadu pieaug viņu darba alga. Vairāk nekā 80.000 rīdzinieku saņem valsts pensijas. Ar katru mēnesi paplašinās tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu tīkls. Veikalos nemitīgi palielinās rūpniecības un pārtikas preču sortiments, sistemātiski tiek pazeminātas preču cenas. Līdz 1960. gada beigām visi uzņēmumi un ie-

stādes pāries uz 7 stundu darba dienu, bet atsevišķās nozarēs pat uz 6 stundu darba dienu, nesamazinot strādnieku un kalpotāju darba algu.

Atskatoties uz pēckara gados veikto lielo darbu, Rīgas darbaļaudis labi saprot, ka visas lielās darba uzvaras bija iespējamas vienīgi padomju iekārtas apstākļos, saņemot visu brālīgo tautu un vispirms lielās krievu tautas nesavtīgu palīdzību. Rīdzinieki ir bezgala pateicīgi Komunistiskajai partijai un Padomju valdībai, kas nemitīgi gādā par latviešu tautas vajadzībām. Viņi ir stingri apņēmies veikt visus spēkus un enerģiju septiņgadu plāna sekmīgai izpildei, kā arī godam sagaidīt Padomju Latvijas divdesmito gadadienu.

(LTA)

Aina Vimba, neapkaunojiet Jums dāvāto uzticību!

Pārļāpējot LPSR Patērētāju biedrību savienības valdes un valsts tirdzniecības un patērētāju kooperācijas darbinieku arodbiedrības republikāniskās komitejas laikraksta „Padomju Latvijas Kooperators” slejas, lasītāja uzmanību saista minētā laikraksta 19. augusta numurā ievietotais raksts „Sekojot V. Gaganovas ierosmei no pilsētas uz lauku veikalu” kopā ar jaunietes fotoattēlu. Rakstā pastāstīts, ka Rūjienas rajona patērētāju biedrību savienības maižas veikalā pārdevēja Aina Vimba, sekojot V. Gaganovas patriotiskajai ierosmei, pārgājusi darbā uz vienu no sliktākajiem veikalumiem, kas atrodas kopsaimniecībā „Seda”. Autors stāsta, ka mēneša laikā veikala darbs jau ievērojami uzlabojies, notikušas vairākas pārmaiņas, par kurām priecājas ne vien kolhoznieki un citi vietējie iedzīvotāji, bet arī rajona patērētāju biedrību savienība. Šinī pat rakstā arī sīkāk cildinātas daudzas citas Ainaī piemītošas pozitīvas īpašības.

Jāsaka, patiešām silti kļūst sirdij, izlasot šādu rakstu par tirdzniecības darbinieku.

No raksta ievietošanas „Kooperatorā” tagad pagājuši turpat divi mēneši. Negribētos gan ticēt, ka minētā uzslava būtu sagrozījusi Ainaī tā galvu, ka tā apreibus no panākumiem, taču signāli par viņas darbu pēdējā laikā neliecina neko labu.

Lūk, ko redakcijai iesūtītajā rakstā „Nepiedodama rīcība” pastāsta rajona starpkolhožu celtniecības organizācijas padomes priekšsēdētājs b. Mačs:

No starptautiskām tēmām

Padomju ģenija triumfs

Trešā padomju kosmiskā raķete ar automātisko starplānētu staciju radijusi neizsakāmu iespaidu uz visu cilvēci. Nu jau vairākas dienas visu zemju laikraksti un žurnāli veltī iztulu vērtību šim izcilī vēsturiskam notikumam. Tas arī pirmīgi saprotams. Padomju Savienība, palatādama pagājušajā mēnesī raķeti uz Mēness un tagad sūtīdama lidojumā apkārt Mēnesim veselu zinātnisko laboratoriju, iemiesojusi cilvēka mūžsno sapni, ko vēl gluži nesen uzskatīja par fantastisku.

Arzēnu zinātnieki, žurnālisti un komentētāji zinātniskos jautājumos ir kā sacensības cīsi ar citu šīs izcilās padomju cilvēku uzvaras nozīmes novērtēšanā. „Dzēns vēsturisks padomju zinātnes sasniegums”, „Padomju ģenija triumfs”, „Sasniegums, ko augstu novērtēt visā cilvēce”, „Pasaka kļūst par īstenību”, „Pasaulī pārsteigusi raķetes palaišanas precizitāte” — šādi vīrsraksti lasāmi it visu zemju laikrakstos, kas izjū, cik strauji traucas trešais „padomju lūpnieks” (tā ārzemēs sauc mūsu raķeti).

Uzsvērot, ka Padomju Savienība guvusi nepieredzētus panākumus Visuma pētīšanā un turpinājusi cilvēces drosmīgā sapņa piepildīšanos par starplānētu ceļojumiem, ārzemju prese, tai skaitā arī amerikāņu laikraksti, vienprātīgi at-

— Šā gada 8. oktobrī, ierodoties celtniecības objektā kolhozā „Seda”, atklājās nepatīkams skats. Objektā rēģojās tikai darba rīki un amatnieku darba drēbes. Cits nekā neatlika, kā meklēt pazudušos amatniekus. Pēc sarunām ar kolhozniekiem noskaidrojās, ka pie skaidrības tiksim 14. veikalā Oloros veikalvedes Vimbas dzīvoklī.

Skats dzīvoklī bija nožēlojams. Istabas kakti pilns ar tukšām pudelēm, tāpat uz galdā rēģojās tukšas un pustukšas pudeles, pie kurām liksmējās amatnieki Jānis Paeglis, Pēteris Apališs, Haralds Danebergs u. c.

Autors norāda, ka minētās kompānijas brāļi gan sapēmuši pelnīto sodu, taču tas būtu jāsaņem arī veikalvedei A. Vimbai. Cik zināms, tad dzēraju apmešanās Vimbas dzīvoklī ir parasta lieta.

Arī no kolhoza „Seda” šajās dienās saņemta vēstule, kurā autors norāda, ka ar veikalvedes Vimbas laipnību pārnestā nozīmē jau iepazīnušies daudzi kolhoznieki. Toties ļoti laipna un runīga Aina gan esot tad, ja veikalā ierodoties kāds jauniešs. Tad nereti viņai „piemirstoties” tas, ka degvīna pārdošanu var sākt tikai desmitos. Esot gadījumi, ka degvīnu stiprajam dzimumam veikalvede izsudzot pat uz goda vārdu. Tāpēc arī iemetēju pie Oleru veikala netrūkstot jau no agra rita.

Lūk, šie un daži citi piemēri vis nedara godu jaunajai pārdevējai. Tāpēc griebētos atkārtot vēstules autora vārdus, ka Jums, Aina Vimba, vajadzētu gan padomāt, kā labāk apkalpot pircējus, paškritiskāk novērtēt savu rīcību un neapkaunot dāvāto uzticību!

zīst, ka raķešu tehnikas attīstībā un kosmosa iekarošanā mūsu zeme tālu pārspejusi ASV. „Jaunā padomju raķete, — raksta angļu avīzē „Scotsman”, — ir izcilis sasniegums. Nevar būt šaubu, ka šai nozāres krievu zinātnieki tālu priekšgalā”. Amerikāņu avīzē „New York Times” atzīmē: „Divi pēdējie PSRS sasniegumi raķešu palaišanā pierāda, ka kosmosa pētīšanā un raķešu tehnikā mēs aizvien vēl stipri atpaliekam no Padomju Savienības”.

Kāpēc tad ASV un citas kapitālistiskās zemes tik ļoti atpaliek no Padomju Savienības? — jautā tiklab mūsu draugi, kā arī mūsu nelabvēji. Taču atbildi uz šo jautājumu viņi dod dažādu. Buržāziskā propaganda visiem spēkiem cenšas noklusēt pašu galveno, proti, ka Padomju zemes panākumu noslēpums rodams tās visprogresīvākajā sabiedriskajā iekārtā — sociālismā, kas iznicinājis iespēju cilvēkam ekspluatēt cilvēku un ticis visiem spēkiem kaļpot kultūras un zinātnes attīstīšanai, cilvēku labklājības celšanai un vispārējā miera nostiprināšanai. „Padomju Savienība”, — uzsvērt Francijas komunistu laikraksts „Humanité”, — ir tāda priekšrocība, kurā, kā redzams, nevar apšaubīt. Šī priekšrocība ir sociālisms”.

A. Šatlovs

K I N O

Krāsaina Itāliešu un amerikāņu filma

„Karš un miers” pēc Leva Tolstoja romāna

...1805. gads. Napoleons Bonaparts, atrazdamies savas varas zemī, pietēica karu Austrijai. Pār Eiropu gūlās Napoleona draudošā tna. Uz spēles tika liktas miljoniem cilvēku dzīvības. Krievi devās palīgā Austrijai. Maskavieši svinīgi izvadīja krievu karavīrus tālajā ceļā.

Filmas pirmā sērija iepazīstina ar gabenajiem varoņiem, viņu raksturiem un liktenliu linijām.

Pirmās sērijas īss saturs. Pjērs Bezuhovs, kļuvis par vienīgo grāfa Bezuhova mūžīgo īpašuma mantinieku, apprecas ar kņazi Eļenu Kureģinu. Pēc kādām viņš aizbrauc iepazīties ar savām muižām.

Pjēra draugs kņazs Andrejs Bolkonskis, sapēmis tēva svētību, dodas karā. Pie Austriļcas ievainots, viņš atgriežas dzimēnē. Drīz pēc tam seko viņa sievas nāve.

Nākošē kadri rāda Pjēra Bezuhova, Andreja Bolkonska un Natašas Rostovas tikšanos. Pjērs duelējās ar savas sievas pēdējādu un šķiras no viņas. Andrejs un Nataša iemil viens otru.

Andreja prombūtnes laikā Nataša iepazīstas ar Anatolu Kuroģinu. Pieredzējušajam siržu lauzējam izdodas viņu savaldzināt. Abi nolemj bēgt uz ārzemēm. Bēgšanu aizkavē Pjērs, tomēr Andrejs pārtrauc paziņanos ar Natašu.

Bet briesi jau arī liktenīgā notikumā. Napoleons Bonaparts, ko iedrošinājuši panākumi Eiropā, gatavo uzbrukumu Krievijai.

II sērija. Otrā sērijā turpinās stāstījums par filmas varoņiem, ko tuvus un dārgus mums darījis L. Tolstoja romāns.

... Borodinas kaujas lauks. Pjērs ieradīs tie, lai iepazītu, kāds ir karš. Viņš sarunājas ar karciem, brīžam tos traucēdams, un vēro kaujas gaitu.

Atkal Maskava. Franciži tuvojas svētajai pilsētai; iedzīvotāji to atstāj. Rostovu nama pagalmā valda troksnis un kņada: arī grāfu ģimene aizbrauc. Nataša bēla, bet apņēmīga ierosina atdot visus pajūgus ievainoto transportēšanai.

Rostovi uzzina, ka kādos ratos gul smagi ievainotais kņazs Andrejs.

... Nataša pie mirstošā kņaza gultas. Viņa atzīst savu vainu, nožēlo un lūdz Andreju piedot. Viņš saka, ka mil to vēl vairāk nekā agrāk.

... Pa Krenļa pils logu uz degošo Maskavu norauģās Napoleons. Imperators ir sanīknots: kāpēc nerādās krievu deputācija? Taču pilsēta ir gan kļuvusi tukša, bet nav padevusis.

... Pjēram nav izdevies aiziet no Maskavas. Viņš kritīs franču gūstā. Grūti ir franču armijas atkāpšanās ceļš, bet vēl grūtāk kļūšs gūstekņiem.

... Franču armiju vajā krievu karaspēks un partizāni. Napoleona karapulki sagrūti. Pēc neveiksmīga mēģinājuma šķērsot Berezinas upi, Napoleons pavēl sadedzināt Karogus.

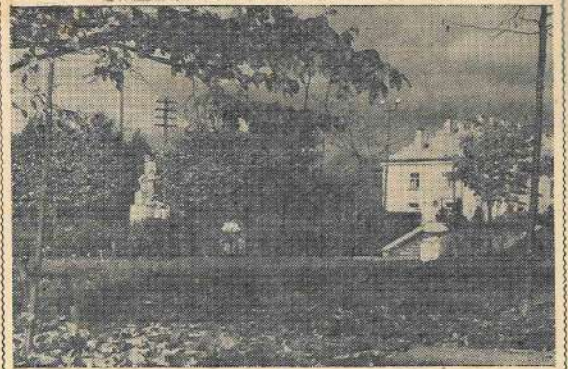
Un pēdējā aina: Pjērs un Nataša satiekas izpostītajā Maskavā, lai sāktu jaunu dzīvi.

Filmas „Karš un miers” I sēriju kinoteātri „Uzvara” demonstrē 15., un 16. oktobrī, II sēriju — 17., 18. un 19. oktobrī.

Ar šā gada 22. oktobrī izbeidzam parakstīšanos uz demokrātisko valstu žurnāliem 1960. gada pirmajam pusgadam.

Turpinām parakstīšanos uz centrālajiem un republikāniskajiem laikrakstiem un žurnāliem 1960. gadam.

Preses apvienība

PILSĒTA RUDENĪ

B. Mūrnieka fotoīdē

Laimestu summas aug

Nav dienas, kad rajona krājkasē nelegriezto darbaļaudis, lai izdarītu noguldījumu vai saņemtu no tā daļu līdzekļu lielākas mēbeles, radio, mēteļa vai cita kā iegādei. Un daudz ir tādu, kas uzrāda naudas un mantu loterijā un Valsts 3% iekšējā aizņēmuma izlozē laimējušās biļetes.

Nesen notika Valsts aizņēmuma 1957. gada izlaiduma izloze un dzēšanas tirāža. Uz šīm obligācijām dar-

bajaudim rajona krājkasē izmaksāti 74.855 rubļi.

Interesanti ir arī skaitļi par naudas un mantu loterijas laimējušām biļetēm. Otrā izlaiduma (izloze notika 30. jūnijā) laimesti kopsummā izmaksāti par 119.300 rubļiem, bet trešā, kurai izloze notika 15. septembrī, — 6.219 rubļi.

Patlaban sākusies izmaksāt Valsts 3% iekšējā aizņēmuma laimējušām obligācijām. O. Gundars

Derīgi padomi

Vienkārša dārzeņu glabātava

Gandrīz vai visi dārzeņi labi glabājas pie apmēram 0° temperatūras. Šādos apstākļos dārzeniem samazinās elpošanas procesi, tiek stipri ierobežota pūšana, bet tie tomēr nesasalst.

Žurnālā „Ovoševod” 1959. gada 1. numurā aprakstīta dārzeņu vienkārša dārzeņu glabātava, ko var izbūvēt katrā saimniecībā, izmantojot ledu režģi kā būvmateriālu un telpas vēsinātāju.

Šādu glabātavu būvē tieši virs zemes vai, kur grunts līmenis atļauj, ierok 0,7—1 m dziļi zemē. Visa glabātava tiek veidota no viena ledus masīva, kuram gareniskā virzienā iekārto 1—2 koridorus ar simetriski izveidotām kamerām. Parastos būvmateriālus — kokus, ķieģeļus, akmeņus — šeit lieto tikai neliela daudzējā priekšnamīņa uzcēšanai pie glabātavas ieejas un ievēlpu gatavošanai (kārtis un nomaļus).

Pēc iepriekš pārdomāta plāna ar attiecīga garuma mēlienu, iedzenot tos 2—3 m attālumā citu no cita, nosprauž sienas, koridorus un kameras un pie tiem pieņaglo nomaļus ievēlndjiem. Šajos veidņos sakrauj ledus gabalus, kas zem spiediena sasalst vienā masīvā. Ja tuvumā nav ūdens krātuves

(upe, ezers, dīķis), tad ledū ievēlņos uzsaldē, pievadot ūdeni ar šļūteni, kurai pievienots strūkļas šķidrinātājs. Saldēšana jāiekārto, kad iestāties pastāvīgs sals un temperatūra nav augstāka par — 8° C.

Lai šādi uzbūvētā dārzeņu glabātava siltā laikā neizkustu, to no virspuses 0,8—1 m biezā kārtā nosēd ar siltumizolācijas materiālu (zaģu skaidām, izdēdžiem, kūdru u. c.). Temperatūras regulēšanai glabātavā lieto tehnisko vārmāo sāli, ko pēc vajadzības izkaisa uz grīdas (gadā patērējis apmēram 30 kg (m²)). Šādā veidā pastāvīgi var uzturēt 0,5 līdz 1,0° C temperatūru, kāda arī ir vajadzīga dārzeņu ilgstošai uzglabāšanai. Ieejas priekšnamā temperatūrai jābūt apmēram — 2° C.

Šādas vienkāršas, ērtas un lētas dārzeņu glabātavas var u ieteicams izbūvēt ikvienā kolhozā, padomju saimniecībā un pat kolhoznieku sētā, kur šim vajadzībām nav speciālas kapitālas būves, jo tājas bez sevišķiem izdevumiem ilgstoši var saglabāt ne tikai dārzeņus, bet arī citu produkciju.

(No žurnāla „Dārzs un Drava”)

Sports

Būsim sacensību aculiecinieki

Pagājušā gada oktobrī Mazsalacā notika VLKIS 40. gada dienas veliņis motokross, kurā pirmo vietu un režģe ceļojošo kausu izcīnīja Rīgas DOSAAF moto klubs, bet mūsu rajona—Mazsalacas motorsportisti — ierindojās trešajā vietā.

Svētdien, 18. oktobrī, pulksten 12.00 Mazsalacā Skaņā kalna apkārtnē atkal pulcēsies motobraucēji šīs ceļojošās bulvas izcīņai. Jau tagad zināms, ka sacensības dažādās klasēs startēs ap 40 motorsportistu no Rīgas DOSAAF moto kluba, Rīgas „Daugavas”, ASK, Smil-

tenes, Valmieras, Abjas, Mazsalacas, Rūjienas un citām komandām. To rindās būs ne viens vien no labākajiem motorsportistiem republikā. Tas liecina, ka uzvarētāji kā individuāli, tā komandām noskaidrosies tikai savās cīņās.

Sacensību noslēgumā pulksten 22.00 Mazsalacas kultūras namā uzvarētājiem tiks pasniegti ceļojošais kausis un vērtīgas balvas.

G. Ūdris, Rūjienas rajona LBSB „Vārpa” priekšsēdētājs

Redaktore M. Aļeksejeva